

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.835 van 15 juli 1999
in de zaak A. 85.167/VII-18.668.**

In zake : de n.v. SMEETS & ZONEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE GENDT,
kantoor houdende te 3960 BREE,
Kloosterpoort 2a

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VANDEPUT,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Leopoldplein 8.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SMEETS
EN ZONEN op 2 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing
van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodza-
kelijkheid te vorderen van het besluit van 29 april 1999
van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
waarbij, eensdeels, het beroep van Jaak SMEETS tegen de
beslissing van 6 juni 1991 van de bestendige deputatie
van de provincieraad van Limburg houdende weigering van
de vergunning voor het exploiteren van een inrichting
voor het opslaan van voertuigwrakken met recuperatie van
wisselstukken, gelegen te Peer, Bedrijfsstraat 15,
ongegrond wordt verklaard, anderdeels, laatstgenoemde
beslissing van de bestendige deputatie wordt bevestigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 juli 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 juli 1999
om 11 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten
W. DE GENDT en P. BERNAERTS, die verschijnen voor de
verzoekende partij, en van Advocaat M. VANDEPUT, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1
en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij
uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten
onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringen-
de noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen
worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevoch-
ten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of
verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel
kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, tweede lid,
van dezelfde gecoördineerde wetten, bepaalt dat de
vordering tot schorsing een uiteenzetting van de midde-
len en de feiten dient te bevatten die volgens de
indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaar-
digen; dat onder "middel" zoals bedoeld in voornoemde
bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van
State moet worden verstaan de voldoende duidelijke
omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de
wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling
werd geschonden;

Overwegende dat de verzoekende partij in de vordering tot schorsing onder het opschrift "een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel" uiteenzet wat volgt :

"Verzoekster is van oordeel dat de schending van de voorgeschreven termijnen in art. 23 par. 2 van het Milieuvergunningsdecreet dermate flagrant is, dat over de grond van de zaak, namelijk de vernietiging van de bestreden beslissing, weinig discussie kan bestaan.

Verzoekster wenst er derhalve op te wijzen dat de beslissing van de Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling ongetwijfeld zal vernietigd worden en de vergunning derhalve geacht wordt te zijn bekomen.

Verzoekster verwijst daartoe uitdrukkelijk naar de inhoud van het beroepsschrift dat zij heeft ingediend";

dat met die verwijzing naar de inhoud van het verzoekschrift tot nietigverklaring niet is voldaan aan de vereiste van artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat immers, naar luid van artikel 17, § 3, eerste lid, van voornoemde wetten de vordering tot schorsing wordt ingesteld bij een afzonderlijke akte die geen deel uitmaakt van het verzoekschrift tot nietigverklaring;

Overwegende dat geen middelen voorhanden zijn; dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien juli 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.